

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over kommanditselskabers hæftelse, registrering og ophør

Komplementarens beføjelser, kommanditistens resthæftelse og registrerings-/sletningspraksis efter erhvervsvirksomhedsloven

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 28 afgørelser · 1996-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Kommanditselskabet er den hybride personselskabsform, hvor komplementaren hæfter personligt og ubegrænset, mens kommanditisten kun hæfter begrænset med sit (rest)indskud, jf. [erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#). Selskabsformen er stort set ulovreguleret – betænkning nr. 937/1981's lovudkast blev aldrig gennemført – og retstilstanden er derfor i vidt omfang formet af Erhvervsankenævnets registreringspraksis, Sø- og Handelsrettens domme om det indbyrdes opgør mellem deltagerne og de almindelige domstoles og Landsskatterettens afgørelser om hæftelsens grænser. Praksis kredser om fire spørgsmål: hvornår der overhovedet foreligger et K/S (to forskellige juridiske personer med hver sin hæftelsesform), hvilke reelle beføjelser komplementaren skal have, hvor langt kommanditistens indbetalingsforpligtelse rækker, og hvad der sker ved komplementarens bortfald, konfusion, sletning og genregistrering.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kommanditselskabet forudsætter mindst én komplementar med personlig, ubegrænset hæftelse og mindst én kommanditist med begrænset hæftelse – de to skal være forskellige juridiske personer, men loven kræver ikke indbyrdes uafhængighed.
- 02** En komplementar, der er 100 % ejet af selskabets eneste kommanditist, er lovlig; Erhvervsankenævnet afviste i 1996 (4-1) styrelsens krav om reelt uafhængige deltagere som uhjemlet.
- 03** For K/S stiftet efter 1. juni 1996 skal komplementaren have reelle forvaltningsmæssige OG økonomiske beføjelser; beføjelserne skal modsvare den videregående risiko ved den ubegrænsede hæftelse.
- 04** En overskudsandel, der blot svarer til komplementarens forholdsmæssige kapitalandel (1/161), er ikke en reel økonomisk beføjelse – der kræves noget ud over sædvanlige kommanditistrettigheder.
- 05** En fast overskudsandel på 5 % af selskabets overskud er i praksis accepteret som opfyldelse af kravet om økonomiske beføjelser, også når komplementaren har 0 % ejerandel.
- 06** Et K/S kan ikke omklassificeres til partnerselskab (kommanditaktieselskab) ud fra en helhedsvurdering af aktieselskabslignende struktur; det kræver, at kommanditisternes kapital faktisk er fordelt på aktier.

- 07 Kommanditistens resthæftelse bortfalder ikke ved tvangssalg af anparten, medmindre tegningsaftale eller vedtægter udtrykkeligt bestemmer det.
- 08 En vilkårlig – endsige fiktiv – værdiansættelse af den tvangssolgte anpart binder ikke kommanditisten; opgørelsen skal ske efter anpartens reelle markedsværdi, og uklarhed skabt af selskabet kan udskyde forrentningen.
- 09 Kommanditister, der indfrier selskabets bankgæld, indtræder ved subrogation i bankens krav mod de øvrige kommanditister, men kravet nedsættes efter det indbyrdes hæftelsesforhold og allerede realiserede sikkerheder.
- 10 Kommanditistens hæftelse udvides ikke ud over stamkapitalen, blot fordi der er afgivet selvskyldnerkaution begrænset til resthæftelsen – der kræves en reel, selvstændig og regresfri merforpligtelse.
- 11 En regresfraskrivelse, der kun gælder indtil kreditor er fyldestgjort, er en suspension af regresretten og ikke et afkald, der udvider hæftelsen.
- 12 Kreditorpassivitet kan frigøre en tegner: langvarig manglende opkrævning og manglende svar på henvendelser om godkendelse af tegningen kan medføre retsfortabende passivitet.
- 13 Bortfalder den eneste komplementar ved konkurs eller tvangsopløsning, uden at der forinden er truffet gyldig beslutning om komplementarskifte, ophører selskabet straks med at opfylde definitionen – en efterfølgende anmeldelse af ny komplementar kan ikke reparere forholdet.
- 14 Gyldigt komplementarskifte uden vedtægtshjemmel forudsætter efter den klassiske lære samtlige kommanditisters og samtlige aktuelle selskabskreditorens tiltrædelse.
- 15 Ophører et K/S ved konfusion, fordi aktiver og passiver samles hos eneejeren, sker det som en automatisk retsfølge, der hverken kræver eller kan tolkes som rekonstruktørens samtykke – gælden bevarer sin oprindelige stiftelsestid og status.
- 16 K/S'er med udelukkende kapital-selskabs-komplementarer er registrerings- og regnskabspligtige og kan slettes af Erhvervsstyrelsens register efter erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 1.
- 17 Manglende opbevaring af dokumentation for identifikationsforsøg vedrørende reelle ejere er en selvstændig sletningsgrund; dokumentationspligten er efter styrelsens og ankenævnets flertalspraksis retrospektiv og kan ikke repareres med nyere dokumentation.
- 18 Genregistrering forudsætter, at sletningsgrundlaget ikke længere foreligger, og skal begæres inden 3 måneder; har virksomheden været slettet inden for de seneste 5 år, er registrering udelukket.
- 19 Erhvervsstyrelsen kan ikke administrativt afgøre bevistvivl om ejerforhold i et selskab – sådanne tvister henhører under domstolene, og registrering kan i mellemtiden nægtes eller stilles i bero.

Definitionen i erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2 – én selskabsform, to hæftelsestyper

Kommanditselskabet defineres i [erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#) som en virksomhed,

"hvor en eller flere deltagere, komplementarerne, hæfter personligt, uden begrænsning, og hvis der er flere, solidarisk for virksomhedens forpligtelser, mens en eller flere deltagere, kommanditisterne, hæfter begrænset for virksomhedens forpligtelser. For kommanditselskaber, der er stiftet efter den 1. juni 1996, skal de fuldt ansvarlige deltagere have forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser."

Definitionen har rødder i firmalovens § 33, litra a, og blev videreført i lovudkastet i [betænkning nr. 937/1981 om lovgivning om kommanditselskaber](#), hvor udvalget fastholdt, at det for kommanditselskabet særegne netop er "de to meget forskellige typer selskabsdeltagere". Allerede [firmalovsbetænkning nr. 613/1971, s. 63](#) fremhævede, at ordet "indskud" var udeladt af definitionen, fordi kommanditistens indskud ikke behøver at være indbetalt i selskabet – en pointe, der forklarer hele resthæftelsesproblematikken nedenfor.

Forarbejderne til den oprindelige lov placerer selskabsformen præcist i systemet: "Modsætningen til interessentskaber, kommanditselskaber og enkeltmandsvirksomheder er virksomheder med begrænset ansvar, der defineres i forslaget § 3." [Erhvervsvirksomhedsloven § 3](#) opstiller for disse virksomheder de kendetegn, som K/S'et netop ikke behøver at opfylde – mulighed for vekslende deltagerantal, og at økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder ikke er baseret på deltagernes andel af kapitalen. Forarbejderne understreger endvidere, at "komplementarernes retlige organisationsform er uden betydning for, om der foreligger et kommanditselskab": komplementaren kan uden videre være et anparts- eller aktieselskab.

Definitionen blev nyaffattet ved følgeloven til selskabsloven (**lov nr. 516 af 12. juni 2009**), hvor det blev præciseret, at solidarisk hæftelse kun angår det indbyrdes forhold mellem flere komplementarer. Samtidig udgik ordene "i denne lov", fordi selskabsloven ikke gentager definitionen, men henviser til den – der er altså i dag kun **én** definition af kommanditselskabet i dansk ret. Forarbejderne siger det direkte:

"Denne formulering har givet anledning til nogen tvivl i praksis, og det foreslås derfor præciseret, at der alene kan blive tale om solidarisk hæftelse i det indbyrdes forhold mellem flere komplementarer."

At konstruktionen kan drives helt ud i sin yderste konsekvens, viser Skatterådets bindende svar i [SKM2006.732.SR](#) om et "stille" K/S, hvor kommanditisten ejede 100 %, komplementarselskabet 0 %, og komplementaren efter vedtægterne "udadtil i enhver henseende [skulle] agere som indehaver af virksomheden". Kommanditselskabet blev anerkendt som rette indkomstmodtager.

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 3, stk. 1](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Kommanditselskab som rette indkomstmodtager i stille selskab

01.12.2006

Kravet om to forskellige juridiske personer – men ikke om indbyrdes uafhængighed

§ 2

Det centrale definitionsspørgsmål er, hvor tæt komplementar og kommanditist må være på hinanden. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen forsøgte i midten af 1990'erne at indfortolke et krav om reelt uafhængige deltagere, men blev underkendt.

I **95-41.904** (kendelse af 3. december 1996) havde styrelsen nægtet at registrere et K/S, hvis eneste komplementar var et aktieselskab, der var 100 % ejet af selskabets eneste kommanditist, et andelsselskab med ca. 14.500 andelhavere. Ledelsen var sammenfaldende i de to enheder. Styrelsen anførte, at der "i realiteten [var] sammenfald mellem kommanditisten og ejerkredsen bag komplementarselskabet".

Erhvervsankenævnet ophævede afgørelsen med 4 stemmer mod 1. Flertallet lagde vægt på, at

- komplementaren og kommanditisten var **to forskellige juridiske personer**, der hæftede forskelligt, som loven foreskriver,
- **erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2** ikke stiller krav om indbyrdes uafhængighed,
- ledelsesforholdene i kommanditselskaber ikke er lovregulerede, og at der ikke gælder noget krav om, at komplementaren ikke må være behersket af kommanditisterne,
- **betænkning nr. 937/1981** netop nævner stiftelse af et K/S med et aktieselskab som komplementar og aktionærerne som kommanditister som et typisk motiv for valg af selskabsformen.

Mindretallet (Eskil Trolle) ville stadfæste og anlagde en realitetsbetragtning: moderselskab og datterselskab udgjorde "en og samme juridiske person og koncern" med identisk ledelse, og den økonomiske realitet ved tab ville i praksis ikke adskille sig for de to deltagere. Dissensen er stadig det bedste argument for, at koncernintern K/S-konstruktioner bør vurderes med omtanke – men flertallets linje er gældende praksis.

Den praktiske konsekvens er, at K/S-konstruktionen står åben for koncerner og for enkeltpersoner, der gennem et holdingselskab kontrollerer komplementaren. Konstruktionen anvendes rutinemæssigt i generationsskifter; Højesteret behandlede i **BS-31208/2025-HJR** netop et generationsskifte gennemført via et kommanditselskab, hvor sønnen var kommanditist.

LOV

Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Afvisning af fradrag for tinglysningsafgift i gaveafgift ved overdragelse til kommanditselskab

02.02.2026

Erhvervsankenævnet · Kommanditselskab med helejet komplementar: Erhvervsankenævnet tillader registrering af K K/S trods moderselskabs ejerskab af komplementar

03.12.1996

Komplementarens reelle forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser efter 1. juni 1996

§ 3

Kravet om, at komplementaren skal have forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser, blev indsat i § 2, stk. 2, 2. pkt., og gælder kun K/S'er stiftet efter 1. juni 1996. Skæringsdatoen har selvstændig betydning: i **95-136.431** (kendelse af 12. maj 1998) bemærkede Erhvervsankenævnet udtrykkeligt, at et K/S stiftet i 1977 – hvor komplementaren efter vedtægterne hverken havde stemmeret eller forvaltningsmæssige beføjelser – ikke var omfattet af kravet.

Den ledende afgørelse om beføjelsernes indhold er **00-79.736** (kendelse af 20. december 2000). K K/S havde en indskudskapital på 1.610.000 kr., hvoraf komplementaranparten udgjorde 10.000 kr. – en ejerandel på

1/161. Overskud og underskud blev delt forholdsmæssigt, og komplementaren havde ingen særlige økonomiske rettigheder. Styrelsen illustrerede pointen kontant:

"Et overskud i kommanditselskabet på f.eks. kr. 1.000.000 ville således alene give komplementaren en andel på kr. 6.211."

Erhvervsankenævnet stadfæstede nægtelsen og formulerede den fortolkningsnorm, der stadig gælder: komplementarens beføjelser skal **modsvare det i forhold til kommanditisterne videregående engagement og risiko** i form af ubegrænset hæftelse. Da komplementaren – ligesom kommanditisterne – alene var tillagt en overskudsandel svarende til sin kapitalandel, uden nogen særlig eller yderligere økonomisk beføjelse, var betingelsen ikke opfyldt.

Styrelsens administrative praksis, som refereret i kendelsen, havde accepteret konstruktioner, hvor komplementaren var sikret 10 % af bruttolejeindtægterne eller 25 % af overskuddet ved salg af selskabets aktiver – i begge tilfælde beløb i størrelsesordenen over 50.000 kr. Skatterådet lagde i **SKM2007.821.SR** en tilsvarende linje til grund og bekræftede, at en fast overskudsandel på 5 % af selskabets overskud (75.000-81.000 kr. i de omhandlede år) opfylder kravet:

"Vederlaget til komplementaren er i overensstemmelse med erhvervsretslige krav, herunder aktieselskabslovens § 173, stk. 8 og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 2, stk. 2, 2. pkt., som foreskriver, at fuldt ansvarlige deltagere skal have økonomiske beføjelser, hvilket en andel af overskuddet opfylder."

Sagen viser samtidig, at komplementaren godt kan have økonomiske beføjelser **uden** at have nogen formueandel: komplementaren i SKM2007.821.SR havde ingen andel i kommanditselskabets formue, aktiver, passiver eller likvidationsprovenu og talte derfor ikke med som ejer efter anpartsreglerne. Samme konstruktion blev anerkendt i **SKM2006.732.SR**, hvor komplementaren havde 0 % ejerandel, men modtog 5 % af overskuddet og varetog den daglige ledelse.

Betænkning nr. 1374/1999 om generationsskiftet i erhvervslivet, s. 73 sammenfatter normen præcist:

"Heri ligger et krav om, at komplementarens deltagelse ikke må være rent proforma. Bestemmelsen vil være opfyldt gennem bestemmelser om overskudsandel til komplementaren og indflydelse f.eks. på bestyrelsens sammensætning, eventuelt kombineret med vetoet over for visse vidtgående beslutninger."

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2	
PRAKSIS	Skatterådet · Komplementars overskudsandel tæller ikke som ejerskab i anpartsreglerne	23.11.2007
	Skatterådet · Kommanditselskab som rette indkomstmodtager i stille selskab	01.12.2006
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster nægtelse af registrering af K K/S – komplementars ejerandel på 1/161 opfylder ikke kravet om reelle økonomiske beføjelser	20.12.2000
	Erhvervsankenævnet · K Invest K/S: Kommanditselskab med fast kapital ikke anset for kommanditaktieselskab trods aktieselskabslignende struktur	12.05.1998

§ 4 Afgrænsningen mod partnerselskabet (P/S) og mod kapitalselskaberne

Partnerselskabet er retligt set en K/S-variant. **Selskabsloven § 5, nr. 23** definerer et partnerselskab som "et kommanditselskab, jf. § 2, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvor kommanditisterne i

selskabet har indskudt en bestemt kapital, som er fordelt på aktier". Efter [selskabsloven § 358](#) finder lovens regler om aktieselskaber med de fornødne tilpasninger anvendelse på partnerselskaber, og [§ 359](#) gør betegnelsen "partnerselskab"/"P/S" både obligatorisk og eneberettiget. [Selskabsloven § 360](#) kræver, at stiftelsesdokumentet oplyser den fuldt ansvarlige deltagers navn, bopæl og eventuelt cvr-nummer, indskudsforpligtelse samt "vedtægternes regler om den eller de fuldt ansvarlige deltagers indflydelse i selskabets anliggender, andel i overskud og tab", og at vedtægterne indeholder nærmere regler om retsforholdet mellem aktionærerne og de fuldt ansvarlige deltagere.

Afgrænsningen har konkret betydning, fordi et P/S er undergivet aktieselskabsrettens kapital- og organisationskrav, mens det klassiske K/S ikke er. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen forsøgte i [95-136.431](#) at omklassificere K Invest K/S til kommanditaktieselskab ud fra en **helhedsvurdering**: kapitalen var fast (210.000 kr.), fuldt indbetalt, vedtægtsændringer og opløsning krævede $\frac{3}{4}$ af kapitalen på generalforsamlingen, kommanditisterne valgte bestyrelsen, bestyrelsen tegnede selskabet, og komplementaren havde ingen stemmeret. Styrelsen anførte, at kapitalandelene "har karakter af aktier", og at det "ikke [er] afgørende, at der formelt anvendes en anden betegnelse end aktier".

Erhvervsankenævnet ophævede afgørelsen. Nævnet fastslog, at der **ikke er grundlag for en analog anvendelse** af kommanditaktieselskabsdefinitionen på kommanditselskaber, hvis kapital ikke er fordelt på aktier, og at bestemmelsen heller ikke i øvrigt giver hjemmel til at pålægge sådanne selskaber at ændre struktur. Kendelsen indeholder tillige en forvaltningsretlig påtale: styrelsen burde have givet klagevejledning efter [forvaltningsloven § 25](#) i begge de skrivelser, der reelt indeholdt afslag på registrering.

For P/S'er gælder – i modsætning til for kapitalselskaber – at deltagernes indbyrdes aftaler ikke uden videre kan håndhæves af selskabet. Østre Landsret fastslog i [BS-19807/2023-OLR](#) (dom af 26. maj 2025), at et partnerselskab, hvis 50 aktier gav brugsret til værelser i et fransk slot, ikke kunne påberåbe sig eller håndhæve aktionærernes indbyrdes ejerftale – herunder en bestemmelse om fortabelse af retten til at sælge sin aktie – over for en aktionær. Tvisten mellem selskabet og aktionæren var af samme grund ikke omfattet af ejerftalens mediations- og voldgiftsklausul, da selskabet ikke selv var part i aftalen.

LOV

[Selskabsloven § 5](#)[Selskabsloven § 358](#)[Selskabsloven § 360, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsretten · Partnerselskab kunne ikke håndhæve aktionærers ejerftale om fortabelse af salgsret over for aktionær

26.05.2025

Erhvervsankenævnet · K Invest K/S: Kommanditselskab med fast kapital ikke anset for kommanditaktieselskab trods aktieselskabslignende struktur

12.05.1998

Kommanditistens resthæftelse og indbetalingsforpligtelse i domspraksis

§ 5

Kommanditistens hæftelse er begrænset til det tegnede indskud, men indskuddet behøver ikke være indbetalt. Den ikke-indbetalte del – resthæftelsen – udgør derfor kernen i praksis. K/S Albatros-sagskomplekset ved Sø- og Handelsretten tegner linjerne.

[H-0294-98](#) (dom af 14. november 2000) angik en ekstraordinær indkaldelse på 56.500 kr. pr. anpart, som bestyrelsen foretog i medfør af vedtægternes § 3.5, fordi selskabets finansieringsgarant krævede egenkapitalen styrket som betingelse for refinansiering. Kommanditisten nægtede at betale, anparten blev tvangssolgt for 1 kr. til et selskab ejet af bestyrelsesformanden, og hun gjorde gældende, at tvangssalget måtte sidestilles med en

ophævelse, der frigjorde hende. Retten gav selskabet medhold: opkrævningen havde vedtægtsmæssig hjemmel, tvangssalget var berettiget, og om værdiansættelsen udtalte retten:

"Værdiansættelse ved tvangssalget af Randy Didriksens anpart til én kr., efter det oplyste som ubehæftet, må anses for at være vilkårlig og ikke i sig selv bindende for hende. Der er imidlertid heller ikke forelagt retten oplysninger der gør det muligt at komme frem til en anden værdiansættelse."

I **H-331-98** (dom af 20. juni 2003) var tvangssalget derimod **fiktivt** – anparten var blot regnskabsmæssigt overført til et søsterselskab med samme direktør, og kommanditistens konto var krediteret 1 kr. Retten fastslog princippet:

"Da der hverken i tegningsaftalen eller i vedtægterne for Albatros findes bestemmelse om, at en kommanditist frigøres for sin resthæftelse efter et tvangssalg af kommanditistens anpart, findes der herefter ikke grundlag for at fritage Helene Nielsen for sin resthæftelse."

Men selskabets egen uklarhed slog igennem på opgørelsen: kravet blev opgjort med fradrag af anpartens **reelle markedsværdi** på 8.300 kr. (i stedet for 1 kr.), og renten løb først fra den dato, hvor kommanditisten fik et klart tilbud, jf. [rentelovens § 3, stk. 5](#).

Modsat gik det selskabet i **BS-264/2003-BNL** (Retten i Brønderslev, dom af 22. oktober 2003). Tegneren havde underskrevet en tegningsaftale i december 1991, men selskabet returnerede aldrig et underskrevet eksemplar, besvarede ikke ægtefællens gentagne telefoniske henvendelser om godkendelse og sendte først opkrævning i 1996. Retten konkluderede:

"Under disse omstændigheder har sagsøgeren udvist en sådan retsfortabende passivitet, at sagsøgte er frigjort for sine forpligtelser ifølge bilag 1."

Mønsteret er dermed: resthæftelsen består, medmindre den udtrykkeligt er ophævet – men selskabet skal håndtere opkrævning, misligholdelse og værdiansættelse loyalt og gennemsigtigt, ellers rammes det af markedsværdikorrektion, renteudskydelse eller egentlig passivitetsvirkning.

At K/S-engagementer i øvrigt behandles som rent erhvervsmæssige, fremgår af [Det Finansielle Ankenævns afgørelse af 6. juni 2018](#), hvor en kommanditists klage over bidragsforhøjelse på selskabets realkreditlån blev afvist som liggende uden for nævnets kompetence.

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#)

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Dom om resthæftelse og renteberegning efter fiktivt tvangssalg af kommanditanpart	20.06.2003
Sø- og Handelsretten · Sag om krav efter tvangssalg af kommanditistanpart i K/S Albatros IV	14.11.2000
Byretten · Sag om resttilgodehavende vedrørende anparts køb i kommanditselskab	22.10.2003
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over bidragsforhøjelse på erhvervslån til et kommanditselskab	06.06.2018

Grænsen for hæftelsens udvidelse – kautio, regres og regresfraskrivelse

§ 6

Kommanditisten kan påtage sig forpligtelser ud over resthæftelsen, men praksis stiller skarpe krav til, at der reelt er tale om en **selvstændig merforpligtelse** og ikke blot en anden inddrivelsesvej for

den samme hæftelse. Spørgsmålet er typisk opstået i skattesager om fradragskontoen, men afgørelserne er i deres kerne en civilretlig prøvelse af hæftelsens omfang. (Den egentlige deltagerbeskatning falder uden for denne oversigt og behandles i [kursgevinst-fordringer-gæld-finansielle-kontrakter](#) og [virksomhedsordningen-opsparring-og-sikkerhedsstillelse](#).)

Højesteret fastslog i [Sag 282/2016](#) (dom af 16. november 2017), at en selvskyldnerkaution for kommanditselskabets bankgæld, som beløbsmæssigt var begrænset til kommanditistens eksisterende resthæftelse, **ikke** udgjorde nogen yderligere økonomisk risiko ud over den allerede bestående hæftelse. Aftalekomplekset skulle fortolkes samlet.

Landsskatteretten nåede samme resultat i [13-0982251](#) (afgørelse af 8. oktober 2014) om K/S'et med den skotske ejendom. To pointer bærer afgørelsen:

- Kautionen var beløbsmæssigt begrænset og blev nedsat i takt med indbetaling af stamkapitalen via transporten i resthæftelserne – indbetalinger under kautionen og under transporten nedskrev samme gæld.
- Regresfraskrivelsen i "Limited Partner Guarantee" gjaldt kun, **så længe kreditors krav mod kommanditselskabet ikke var fyldestgjort**. Retten kvalificerede dette som en *suspension* af regresretten, ikke et afkald: efter fyldestgørelse havde kommanditisterne regres efter almindelige regler og fuld anmeldelsesret i et eventuelt konkursbo.

En vedtægtsbestemmelse om, at "kommanditisterne ikke har regres over for komplementaren", blev læst i sammenhæng med de forudgående bestemmelser og anset for alene at vedrøre hæftelsen for stamkapitalen – særligt fordi en udvidelse af hæftelsen ikke var drøftet på bestyrelsesmødet eller generalforsamlingen.

Modsat gik det i [22-0056708](#) (afgørelse af 2. oktober 2025), hvor kautionsforpligtelsen oversteg resthæftelsen, og hvor regresretten faktisk var fraskrevet både over for komplementaren og over for medkommanditisterne. Skatterådet havde tilsvarende i [SKM2018.31.SR](#) afvist at medregne en pro rata-kaution, netop fordi kommanditisten ikke formelt havde fraskrevet sig regres over for komplementaren.

At hæftelsen løber begge veje, viser [17-0837081](#) (afgørelse af 1. juli 2021), hvor kommanditisterne havde en fordring på selve komplementarselskabet, der gik konkurs i 2013 – komplementarens ubegrænsede hæftelse er kun så meget værd, som komplementarselskabet er solvent.

At den indbetalte resthæftelse ikke i sig selv frigør deltageren for de økonomiske konsekvenser af selskabets gældsforhold, blev endeligt fastslået af Højesteret i [BS-41984/2021-HJR](#) (dom af 8. marts 2023), der stadfæstede Østre Landsrets dom i [BS-22622/2020-OLR](#) (2-1) om K/S Danskib 70.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om beskatning af kursgevinst ved gældseftergivelse i kommanditselskaber	08.03.2023
	Højesteret · Fradragsbegrænsning for kommanditister: Selvskyldnerkaution og opgørelse af fradragskonto	16.11.2017
	Landsretten · Skattepligt af kursgevinst ved gældseftergivelse i kommanditselskab – betydningen af indbetalt resthæftelse og Den juridiske vejledning	08.10.2021
	Landsskatteretten · Fradragskonto for kommanditist: Kautionsforpligtelse over resthæftelse kunne medregnes, når regresret var fraskrevet overfor komplementaren og medkommanditisterne.	02.10.2025
	Landsskatteretten · Nægtet fradrag for tab på fordring mod komplementarselskab i et kommanditselskab	01.07.2021
	Landsskatteretten · Fradragskonto og hæftelse i kommanditselskab – K/S [virksomhed1]	08.10.2014

§ 7 Det indbyrdes opgør mellem kommanditisterne – subrogation og forholdsmæssig fordeling

Når kreditor har fået sit, begynder opgøret mellem deltagerne. Den centrale afgørelse er Sø- og Handelsrettens dom i [H-147-99](#) af 12. oktober 2010 om K/S Colmar Sirius og K/S Colmar Vega.

De to kommanditselskaber havde i 1998 erhvervet to skibe, finansieret ved et udlandslån på 1.150.000 USD garanteret af Amtssparekassen Fyn. Til sikkerhed for garantien fik banken transport i kommanditisternes resthæftelser, pant i skibene og særskilte sikkerheder fra enkelte kommanditister. Da indtjeningen svigtede, opsgavde banken lånene, skibene blev solgt på tvangsauktion i Holland, og der resterede en betydelig gæld. Tre kommanditister indgik forlig med banken, betalte 3,1 mio. kr. og indtrådte ved **subrogation** i bankens krav mod den fjerde kommanditist, der ejede 31 %.

Retten tilkendte kravet, men i reduceret omfang. Fire indsigelser blev afvist:

Indsigelse	Rettens vurdering
Banken havde ikke dokumenteret tab under garantien (ingen "authenticated message")	Indfrielsen var tilstrækkeligt dokumenteret; det formelle krav var ikke afgørende
Uklarhed om ejerskabet til Bahamas-selskabernes aktier var en bristende forudsætning	Ikke godtgjort; ihændehaveraktierne blev fordelt efter vedtægterne
Banken havde obstrueret insolvensbehandling og dermed frihåndssalg	Ikke godtgjort ansvarspådragende
Auktionsprisen stod i åbenbart misforhold til skibenes værdi	Ikke godtgjort; retsplejeloven § 578 fandt hverken direkte eller analog anvendelse, da banken ikke havde været højestbydende

Derimod slog rettens sidste præmis igennem på beløbet:

"Under hensyn til sagsøgernes forligsaftale af 13. juni 2007 med Fionia Bank A/S sammenholdt med det indbyrdes hæftelsesforhold mellem kommanditisterne og realisationen af det af Jan Sørensen stillede depot, svarende til en kontantværdi på 239.200 kr., tages Jan Sørensen subsidiære påstand, som i beregningsmæssig henseende er ubestridt, til følge."

Kravet blev dermed nedsat fra ca. 1.099.000 kr. til 564.715,24 kr. Læren er, at subrogation giver adgang til regres, men at kravet skal opgøres efter **det indbyrdes hæftelsesforhold** og med fradrag af allerede realiserede sikkerheder – den indfriende kommanditist kan ikke opnå mere end sin forholdsmæssige overdækning.

Betænkning nr. 937/1981 havde i øvrigt netop foreslået udtrykkelige regler om, at en kommanditist ikke mod sin vilje kan pålægges at indbetale indskud ud over det allerede fastsatte, og om en lovsikret ret til frit at sælge sin anpart eller kræve sig udløst – [se udvalgets hovedsynspunkter, s. 17](#). Forslaget blev ikke gennemført, og spørgsmålet afgøres derfor fortsat af vedtægterne og tegningsaftalen, jf. Albatros-dommene ovenfor.

LOV [Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#)

PRAKSIS **Sø- og Handelsretten** · Sag om økonomisk opgør mellem kommanditister efter indfrielse af banklån 12.10.2010
Sø- og Handelsretten · Sag om krav efter tvangs salg af kommanditistanpart i K/S Albatros IV 14.11.2000

Komplementarens bortfald som ophørsgrund og betingelserne for gyldigt komplementarskifte

Definitionen i § 2, stk. 2, skal være opfyldt **til enhver tid** – ikke bare ved stiftelsen. Det er kernen i Erhvervsankenævnets kendelse af 18. november 1996 i [96-74.245](#).

K/S K havde ét komplementarselskab, D ApS. Selskabet blev erklæret konkurs den 19. september 1995, boet sluttet efter [konkursloven § 143](#) den 5. oktober 1995, og D ApS registreret som opløst den 11. oktober 1995. Da styrelsen i sommeren 1996 blev bekendt hermed, slettede den K/S'et med denne begrundelse:

"Under hensyntagen til, at selskabets vedtægter ikke indeholder bestemmelser om udskiftning af komplementaren, opfylder selskabet derfor ikke længere definitionen af et kommanditselskab, jf. lov om erhvervsdrivende virksomheder § 2, stk. 2."

Dagen før sletningen var der indsendt anmeldelse om, at et nyt aktieselskab skulle indtræde som komplementar – besluttet på generalforsamlingen den 30. maj 1996. Anmeldelsen var dog ikke journaliseret, og sagsbehandleren var ubekendt med den. Erhvervsankenævnet tiltrådte alligevel styrelsens afgørelse fuldt ud: da D ApS blev opløst uden at der forinden var truffet gyldig beslutning om udskiftning af komplementaren, ophørte selskabet med at opfylde definitionen, og der bestod på registreringstidspunktet **ikke længere noget kommanditselskab**, som den nye komplementar kunne indtræde i.

Afgørelsen fastlægger to ting:

1. **Tidspunktet er afgørende.** Beslutningen om komplementarskifte skal være truffet, før den hidtidige komplementar bortfalder. En efterfølgende anmeldelse – uanset hvor hurtigt den indgives – kan ikke reparere forholdet.
2. **Betingelserne for gyldigt skifte.** Klagerne påberåbte sig den klassiske lære, som gengivet fra Werlauffs *Selskabsret*:

"Udskiftning af en komplementar må, medmindre aftalen eller vedtægterne undtagelsesvis måtte bestemme andet, kræve alle kommanditisters tiltrædelse. Også kreditorer skal, eftersom deres kreditgivning måske baserer sig på komplementarens kreditværdighed, godkende udskiftningen [...] det må derfor antagelig fastholdes, at udskiftning af komplementar, som ikke er aftale- eller vedtægtshjemlet, fordrer samtlige kommanditisters og samtlige aktuelle selskabskreditorens tiltrædelse."

Styrelsen bemærkede desuden, at registreringen af kommanditselskaber alene er en administrativ registrering uden betydning for selskabets retsevne – sletningen er altså en konstatering af, at selskabsformen er ophørt, ikke en konstitutiv opløsning.

Den praktiske konsekvens er entydig: vedtægterne bør indeholde en udtrykkelig hjemmel til komplementarskifte, og en reservekomplementar bør stå klar, hvis komplementarselskabet er sårbart. Det gælder ikke mindst, fordi komplementarselskaber ofte er tyndt kapitaliserede holdingselskaber, jf. [17-0837081](#), hvor komplementarselskabet gik konkurs.

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#)[Konkursloven § 143](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Nægtet fradrag for tab på fordring mod komplementarselskab i et kommanditselskab

01.07.2021

Erhvervsankenævnet · Kommanditselskab opløst ved tvangsopløsning af eneste komplementar – sletning fra erhvervsregistret stadfæstet 18.11.1996

§ 9 Ophør ved konfusion – Sø- og Handelsrettens dom i P-17-14 (Green Wind Invest)

Den anden hovedvej ud af K/S'et er konfusion: at samtlige aktiver og passiver samles hos én og samme retssubjekt, så fordring og gæld smelter sammen. Sø- og Handelsrettens dom af 16. april 2015 i [P-17-14](#) er den centrale afgørelse.

Forløbet er lærerigt:

Dato	Begivenhed
30. december 2007	WHP sælger en vindmølle til K/S Vindinvest 23; restkøbesummen bliver stridens genstand
12. maj 2009	Komplementarselskabet tages under konkurs
1. september 2009	K/S Vindinvest 23 slettes fra Erhvervsstyrelsen efter den dagældende § 12 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder
1. november 2010	Green Wind Invest A/S (GWI) køber samtlige kommanditanparter fra kommanditistens konkursbo
23. maj 2011	GWI tages under rekonstruktionsbehandling
2. februar 2012	Komplementarselskabets konkursbo sluttet → K/S'et ophører endeligt ved konfusion
4. april 2012	GWI tages under konkurs

Sælgeren gjorde gældende, at gælden først reelt blev pådraget af GWI ved konfusionen under rekonstruktionen, og at rekonstruktøren – ved bevidst at undlade at søge K/S'et genregistreret – indirekte havde samtykket til gældsovertagelsen, så kravet fik massekravsstatus efter [konkursloven § 94, stk. 2](#).

Retten afviste konstruktionen:

"Konfusionstidspunktet ... kan ikke bedømmes således, at WHPs krav er (gen)stiftet på dette tidspunkt ved at rekonstruktør aktivt beslutter ikke at søge K/S Vindinvest 23 genregistreret, med den virkning at kravet herefter skulle få status i GWIs konkursbo efter konkurslovens § 94. Rekonstruktør anses således hverken direkte eller indirekte at have samtykket til gælden."

Kravet blev anerkendt som simpelt efter [konkursloven § 97](#). Dommen fastslår tre principper:

- **Konfusion er en automatisk retsfølge**, der ikke forudsætter samtykke fra nogen – og som derfor heller ikke kan tolkes som en ny stiftelse af gælden.
- Fordringens **stiftelsestidspunkt** følger den oprindelige aftale (her 2007), ikke konfusionstidspunktet.
- En rekonstruktør har ikke uden helt særlige omstændigheder pligt til aktivt at modvirke konfusion – særligt ikke ved en interessekonflikt mellem koncernselskaberne.

At konfusion i øvrigt er en selvstændig retlig kategori, understøttes af, at [kursgevinstloven § 21, stk. 1](#) udtrykkeligt nævner "konfusion" side om side med eftergivelse, forældelse og præklusion.

LOV [Konkursloven § 94, stk. 2](#) [Konkursloven § 97](#)PRAKSIS **Sø- og Handelsretten** · WHP Windpark Hurrel/Plietenberg GmbH & Co KG mod Green Wind Invest 16.04.2015
A/S under konkurs om kravstatus efter konfusion

§ 10 Registreringspligt, regnskabspligt og reelle ejere

Udgangspunktet efter [erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 3](#) er, at loven ikke finder anvendelse på kommanditselskaber, bortset fra kapitel 1, 2 og 7, § 12, stk. 4, og §§ 15 f-15 h. Forarbejderne til den oprindelige lov forklarer hvorfor:

"Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registre er rettighedsskabende og rettighedsgivende, og oplysningerne får normalt først retsvirkning efter en forudgående prøvelse. En registrering af personselskaber vil derfor ikke harmonere med de retsvirkninger, der er knyttet til registrering i styrelsen."

Derfor er registrering af et K/S – til forskel fra kapitalselskaber – **ikke** en betingelse for retsevne. Det bekræftedes udtrykkeligt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i [96-74.245](#).

Undtagelsen er de K/S'er, hvor **alle komplementarer** er kapitalselskaber (eller I/S'er/K/S'er, hvis ansvarlige deltagere selv er kapitalselskaber). Disse skal anmeldes til registrering, og lovens kapitel 1 a, 4, 5 og 7 a samt § 21 finder tilsvarende anvendelse. Registreringspligten blev præciseret ved ændringsloven af 15. juni 2011, hvis forarbejder forklarer formålet:

"Med præciseringen sikres det, at registreringspligten ikke omgås ved lave en selskabskonstruktion med flere led."

Registreringspligten hænger sammen med regnskabspligten: [årsregnskabsloven § 3, stk. 1, nr. 2](#) pålægger netop denne kreds af I/S'er og K/S'er at aflægge årsrapport, og [årsregnskabsloven § 5](#) giver adgang til i stedet at indsende **undtagelseserklæring**, når regnskabet konsolideres ind i en komplementars eller dennes modervirksomheds koncernregnskab, eller når en komplementar aflægger årsrapporten for K/S'et. Anmeldelsesfristen er 2 uger fra den retsstiftende beslutning, jf. [erhvervsvirksomhedsloven § 10, stk. 1](#).

Oven på dette kom reglerne om reelle ejere, indført i K/S-regi ved ændringsloven af 17. marts 2016 om register over reelle ejere. Efter [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#) skal virksomheden indhente, registrere og mindst årligt kontrollere oplysninger om sine reelle ejere, og efter [§ 15 g, stk. 5](#) opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger **og for ethvert forsøg på identifikation** i 5 år. Reglerne gælder alle K/S'er – også de ikke-registreringspligtige – fordi hvidvaskdirektivet ikke sonderer efter hæftelsesform.

Forarbejderne til ændringsloven af 8. maj 2019 (5. hvidvaskdirektiv) fremhæver K/S'ets særlige struktur:

"Kommanditisterne vil i alle tilfælde skulle vurderes i forhold til definitionen af reelle ejere, da deres deltagelse i selskabet nødvendigvis karakteriseres som ejerskab. Hvad angår komplementaren er det et krav, at denne ligeledes tildeles økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder, dog som udgangspunkt ikke på samme vilkår som kommanditisterne."

De praktiske regler findes i [ejerregistreringsbekendtgørelsen](#): [§ 9](#) kræver, at der ved etablering af et registreringspligtigt K/S senest samtidig registreres de ejere, der besidder betydelige ejerandele (eller at der ikke er sådanne), [§ 10](#) og [§ 11](#) regulerer indhentelse og registrering af reelle ejere, og [§ 11](#) bestemmer, at K/S'er uden en registreret ledelse af fysiske personer skal registrere den eller de fysiske personer, der varetager ledelsen, hvis ingen reelle ejere kan identificeres. Hjemlen hertil er [erhvervsvirksomhedsloven § 15 f](#).

Erhvervsstyrelsens kompetence i registreringssager har dog en klar grænse: opstår der reel bevistvivl om ejerforholdene, henhører afgørelsen under domstolene. Det fastslog Erhvervsankenævnet i **2015-7661** (kendelse af 4. april 2016), hvor registrering blev nægtet under en verserende retssag om aktieoverdragelsers gyldighed, og igen i **22/14138** (kendelse af 10. januar 2024), hvor styrelsen med rette havde afvist at foretage en administrativ korrektion af ejer- og ledelsesregistreringer.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 3	Erhvervsvirksomhedsloven § 10, stk. 1
	Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 5	Årsregnskabsloven § 3, stk. 1
		Årsregnskabsloven § 5
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på administrativ korrektion af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse	10.01.2024
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold	04.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Kommanditselskab opløst ved tvangsopløsning af eneste komplementar – sletning fra erhvervsregistret stadfæstet	18.11.1996

§ 11 Sletning og genregistrering efter erhvervsvirksomhedsloven § 21

Sletningsreglerne for I/S og K/S lå oprindeligt i lovens § 12 og blev flyttet til [§ 21](#) – Erhvervsankenævnet betegner i **21/07244** således den dagældende § 12, stk. 1, nr. 3 som "nu § 21, stk. 1, nr. 5". Ældre praksis skal derfor læses med den forskydning i mente.

[§ 21, stk. 1](#) opregner i dag elleve sletningsgrunde, herunder at en komplementar ikke længere er et kapitalselskab (nr. 1), manglende årsrapport eller undtagelseserklæring (nr. 2), manglende ledelse eller hjemsted (nr. 3), manglende eller mangelfuld registrering af reelle ejere (nr. 5) og manglende eller mangelfuld **opbevaring af dokumentation** for reelle ejere efter § 15 g (nr. 6). Efter [§ 21, stk. 2](#) kan styrelsen fastsætte en frist til at afhjælpe manglen, før sletning besluttet.

Genregistrering forudsætter efter [§ 21, stk. 3](#), at "de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger", og at der vælges ledelse og eventuel revisor. [§ 21, stk. 4](#) opstiller to hårde spærre: anmeldelsen skal være modtaget **senest 3 måneder** efter sletningen, og har virksomheden inden for de seneste 5 år tidligere været slettet efter nr. 2-11, kan registrering **ikke** finde sted.

De to centrale K/S-kendelser om genregistrering trækker en streng linje om dokumentationskravet.

I **21/00090** havde AA K/S registreret sin reelle ejer i 2017, men kunne ikke i 2019 dokumentere, hvordan identifikationen var foretaget. Selskabet blev slettet og fremlagde herefter omfattende materiale – ejerskabsdiagrammer, pas, "Good Standing"-certifikater og korrespondance – men alt dateret **efter** 2017. Styrelsens argument var:

"Dokumentationen skal gemmes i 5 år, jf. § 15 g, stk. 5, og er således pr. definition retrospektiv, og kan således ikke berigtiges ved at indsende nyere dokumentation."

Erhvervsankenævnet stadfæstede med stemmerne 2-1. Flertallet lagde vægt på, at selskabet ikke havde påvist, at sletningsgrundlaget var bortfaldet. Mindretallet ville hjemvise med henvisning til forarbejderne, hvorefter virksomheder skal have mulighed for at berigtige forholdet ved en **forny et indhentning** af oplysninger.

I **21/07244** var forløbet endnu skarpere. K K/S blev slettet den 16. november 2020, fordi høringen ikke var besvaret – direktøren havde efter det oplyste ikke adgang til selskabets digitale postkasse. Genregistreringen

blev derefter administrativt blokeret: registreringerne var beskyttet af en adgangskode, den nye ledelse ikke havde, koden kunne efter styrelsens første udmelding kun nulstilles efter genregistrering, og genregistrering via selvbetjening krævede koden. Først i februar 2021 fik selskabet adgang til en manuel blanketløsning. Selskabet gjorde gældende, at afslaget var uproportionalt, at det var umuligt at fremskaffe dokumentation for identifikationsforsøg i 2018-2019, som ikke var gemt i samtiden, og at sletningshjemlen først trådte i kraft i 2020, hvorfor sanktionering ville have karakter af tilbagevirkende kraft. Nævnet stadfæstede alligevel afslaget og bemærkede, at selskabet burde have søgt at genskabe eller indhente dokumentation fra ejerne om, hvordan ændringerne i 2017-2019 var dokumenteret over for selskabet.

Den parallelle kapitalselskabspraksis peger dog i en lidt mildere retning. I [23/03652](#) (kendelse af 1. december 2023) hjemviste nævnet en genoptagelsessag, fordi styrelsen fejlagtigt havde krævet de **historiske** identifikationsforsøg fremlagt i stedet for at vurdere, om den nye indhentning kunne udgøre tilstrækkelig berigtigelse. Nævnet citerede forarbejderne til [selskabsloven § 225, stk. 1, nr. 5](#):

"I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet [...] få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten."

At kontrollen i praksis er skarp, viser [24/09394](#) (kendelse af 11. april 2025), hvor tvangsopløsning af fire selskaber blev stadfæstet, selv om nævnet fandt ejerskabet dokumenteret for det ene af dem, og selv om nævnet samtidig påpegede væsentlige sagsbehandlingsfejl hos styrelsen.

Bemærk endelig, at [§ 21, stk. 1, nr. 4](#) med virkning fra 1. januar 2026 er tilføjet som ny sletningsgrund: at deltagere, der opholder sig ulovligt her i landet, ikke har afhændet deres ejerandele inden for 2 år, jf. [§ 12, stk. 5-7](#). Forarbejderne præciserer, at reglen for K/S'er omfatter både kommanditisterne og komplementaren, "hvis sidstnævnte er tillagt forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser", og at sletning beror på en konkret proportionalitetsvurdering, hvor bl.a. antallet af deltagere indgår.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 12, stk. 5-7	Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 5
	Erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 1-4	Selskabsloven § 225, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere 11.04.2025 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere 01.12.2023 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere 30.12.2022 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere 23.09.2022	

§ 12 Sammenfatning: de bærende linjer i K/S-praksis

Praksis om kommanditselskaber kan sammenfattes i fem linjer.

1. Definitionen er formel, ikke realitetsbetonet – på deltagersiden. Erhvervsankenævnet accepterede i [95-41.904](#), at komplementaren var 100 % ejet af den eneste kommanditist, og afviste et uhjemlet krav om indbyrdes uafhængighed. Det afgørende er, at der foreligger to forskellige juridiske personer med hver sin hæftelsesform.

2. Men beføjelseskravet prøves reelt. For K/S'er stiftet efter 1. juni 1996 skal komplementarens forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser modsvare den ubegrænsede hæftelse. En rent forholdsmæssig overskudsandel er ikke nok, jf. [00-79.736](#); en fast andel på 5 % kombineret med ledelsesbeføjelser er, jf. [SKM2007.821.SR](#).

3. Kommanditistens hæftelse er begrænset – men resthæftelsen er robust. Den bortfalder ikke ved tvangssalg uden udtrykkelig hjemmel ([H-331-98](#)), og den udvides omvendt ikke af en kaution, der blot er en anden inddrivelsesvej for samme beløb ([Sag 282/2016](#) og [13-0982251](#)). Selskabets egen uklarhed eller passivitet kan dog koste – fra markedsværdikorrektion og renteudskydelse til fuld frigørelse ([-BS-264/2003-BNL](#)).

4. Ophør sker automatisk, ikke ved registrering. Bortfalder den eneste komplementar uden forudgående gyldig beslutning om skifte, ophører selskabsformen straks ([96-74.245](#)), og ved konfusion overgår aktiver og passiver til enejereren som en retsfølge, der hverken kræver eller kan tolkes som samtykke ([P-17-14](#)). Sletningen i Erhvervsstyrelsens register er en konsekvens heraf, ikke årsagen.

5. Registrerings- og dokumentationskravene er den nye risikofaktor. For registreringspligtige K/S'er er reel ejer-dokumentationen efter [§ 15 g, stk. 5](#) blevet den hyppigste sletningsgrund, og genregistrering strander typisk på, at den **historiske** dokumentation ikke kan genskabes ([21/00090](#) og [21/07244](#)). Kombineret med 3-månedersfristen og 5-årskarensen i [§ 21, stk. 4](#) er den praktiske lære, at dokumentationen skal skabes og gemmes i samtiden.

Afslutningsvis bemærkes, at oversigten ikke behandler komplementarens eller ledelsens erstatningsansvar, som hører under **bestyrelsesansvar**, deltagerkonflikter i kapitalselskaber under **aktionærkonflikt**, revisors ansvar under **revisoransvar** eller selve insolvensbehandlingen, jf. [konkurs](#), [konkurskarantaene](#) og [rekonstruktion](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 2](#)
[Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 5](#)
[Erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 4](#)

PRAKSIS	Højesteret · Fradragsbegrænsning for kommanditister: Selvskyldnerkaution og opgørelse af fradragskonto	16.11.2017
	Sø- og Handelsretten · WHP Windpark Hurrel/Plietenberg GmbH & Co KG mod Green Wind Invest A/S under konkurs om kravstatus efter konfusion	16.04.2015
	Sø- og Handelsretten · Dom om resthæftelse og renteberegning efter fiktivt tvangssalg af kommanditanpart	20.06.2003
	Byretten · Sag om resttilgodehavende vedrørende anparts køb i kommanditselskab	22.10.2003
	Landsskatteretten · Fradragskonto og hæftelse i kommanditselskab – K/S [virksomhed1]	08.10.2014
	Skatterådet · Komplementars overskudsandel tæller ikke som ejerskab i anpartsreglerne	23.11.2007
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	30.12.2022
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	23.09.2022
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster nægtelse af registrering af K K/S – komplementars ejerandel på 1/161 opfylder ikke kravet om reelle økonomiske beføjelser	20.12.2000
	Erhvervsankenævnet · Kommanditselskab med helejet komplementar: Erhvervsankenævnet tillader registrering af K K/S trods moderselskabs ejerskab af komplementar	03.12.1996
	Erhvervsankenævnet · Kommanditselskab opløst ved tvangsopløsning af eneste komplementar – sletning fra erhvervsregistret stadfæstet	18.11.1996

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Erhvervsvirksomhedsloven § 2	stk. 2-3	Erhvervsvirksomhedsloven § 3	stk. 1
Erhvervsvirksomhedsloven § 15g	stk. 5	Erhvervsvirksomhedsloven § 21	stk. 1-4
Selskabsloven § 5		Selskabsloven § 358	
Årsregnskabsloven § 3	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

28 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

02.02.2026	Afvisning af fradrag for tinglysningsafgift i gaveafgift ved overdragelse til kommanditselskab	31208-2025
08.03.2023	Højesterets dom om beskatning af kursgevinst ved gældseftergivelse i kommanditselskaber	bs-41984-2021-hjr
16.11.2017	Fradragsbegrænsning for kommanditister: Selvskyldnerkaution og opgørelse af fradragskonto	282-2016

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

2

26.05.2025	Partnerselskab kunne ikke håndhæve aktionærs ejeraftale om fortabelse af salgsret over for aktionær	10918-14052
08.10.2021	Skattepligt af kursgevinst ved gældseftergivelse i kommanditselskab – betydningen af indbetalt resthæftelse og Den juridiske vejledning	2802-3330

SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET

4

16.04.2015	WHP Windpark Hurrel/Plietenberg GmbH & Co KG mod Green Wind Invest A/S under konkurs om kravstatus efter konfusion	P-17-14
12.10.2010	Sag om økonomisk opgør mellem kommanditister efter indfrielse af banklån	H-147-99
20.06.2003	Dom om resthæftelse og renteberegning efter fiktivt tvangssalg af kommanditanpart	H-331-98
14.11.2000	Sag om krav efter tvangssalg af kommanditistanpart i K/S Albatros IV	H-0294-98

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

1

22.10.2003	Sag om resttilgodehavende vedrørende anparts køb i kommanditselskab	4980-5999
------------	---	-----------

LANDSSKATTERET TEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

3

02.10.2025	Fradragskonto for kommanditist: Kautionsforpligtelse over resthæftelse kunne medregnes, når regresret var fraskrevet overfor komplementaren og medkommanditisterne.	22-0056708
01.07.2021	Nægtet fradrag for tab på fordring mod komplementarselskab i et kommanditselskab	17-0837081
08.10.2014	Fradragskonto og hæftelse i kommanditselskab – K/S [virksomhed1]	13-0982251

SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		3
15.01.2018	Kaution i tysk kommanditselskab med regres over for komplementar	17-1223889
23.11.2007	Komplementars overskudsandel tæller ikke som ejerskab i anpartsreglerne	07-177510
01.12.2006	Kommanditselskab som rette indkomstmodtager i stille selskab	06-150598
ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		10
11.04.2025	Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	24/09394
10.01.2024	Stadfæstelse af afslag på administrativ korrektion af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse	22/14138
01.12.2023	Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	23/03652
30.12.2022	Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	21/00090
23.09.2022	Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	21/07244
04.04.2016	Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold	2015-7661
20.12.2000	Erhvervsankenævnet stadfæster nægtelse af registrering af K K/S – komplementars ejerandel på 1/161 opfylder ikke kravet om reelle økonomiske beføjelser	00-79.736
12.05.1998	K Invest K/S: Kommanditselskab med fast kapital ikke anset for kommanditaktieselskab trods aktieselskabslignende struktur	95-136.431
03.12.1996	Kommanditselskab med helejet komplementar: Erhvervsankenævnet tillader registrering af K K/S trods moderselskabs ejerskab af komplementar	95-41.904
18.11.1996	Kommanditselskab opløst ved tvangsopløsning af eneste komplementar – sletning fra erhvervsregistret stadfæstet	96-74.245
DET FINANSIELLE ANKENÆVN · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
06.06.2018	Afvisning af klage over bidragsforhøjelse på erhvervslån til et kommanditselskab	421/2017-R/2017
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
16.12.2024	Uvirksom elektronisk p-skive ved Farumhusbageren på trods af kortvarigt ophold	park-5999

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Betænkning om generationsskiftet i erhvervslivet

nr. 1374 · 1999 · Skatteministeriet

Betænkning nr. 613 afgivet af Handelsministeriets Fimalovudvalg

nr. 613 · 1971 · Handelsministeriet

Lovgivning om kommanditselskaber – Betænkning nr. 937

nr. 937 · 1981 · Industriministeriet